

زندگی جوانان را شیرین کنید!

فصل فرشتی
حجت الاسلام والمسلمین حسین ابراهیمی

یکی از لحظه‌های زیبای زندگی هر فرد، لحظه ازدواج اوست؛ لحظه‌ای که تمام عمر خود را با کسی شریک می‌شود و عهد می‌کند که در سختی و آسانی و تلخی و شیرینی کنار او باشد. خاطرات روزهای ازدواج می‌تواند یکی از خاطرات خوب هر فرد باشد، اما این اتفاق مبارک در جامعه ماد چار چالش‌هایی است. با بسیاری از پسرهای دم بخت و خانواده‌ها وقتی از ازدواج جوانان صحبت می‌کنی، اولین موضوعی که پیش چشمتان می‌آید، مسائل مالی و اقتصادی است، درحالی‌که باید یک لحظه اندیشید که ماهیت ازدواج چیست؟ چه اتفاقی باید بیفتد که بگوییم دو جوان با هم ازدواج کرده‌اند؟ ازطرفی ببینیم در اطرافمان ازدواج‌های معمولی با چه چالش‌هایی مواجه است؛ چالش‌های اقتصادی که ناشی از رسم ورسوم خاص هستند؟ سؤال این است که چقدر این‌ها واجب است؟ کدام یک از این‌ها اگر حذف شود، این ازدواج محقق نخواهد شد؟

هیچ فردی بیشتر از پدر و مادر این جوان را دوست ندارد اما پدر و مادرها باید بدانند این تشریفاتی که گاهی در نظر آنان لازم می‌آید، عملاً جوانشان را از این اتفاق ریبیا، محروم و زندگی او را آمیخته با تاریکی کرده است. زندگی گاهی باید بدون درنظر گرفتن نگاه‌های دیگران اصلاح شود؛ اینکه انسان نفع خود را دریابد و به سمت آن حرکت کند، بدون آنکه به این امر فکر کند که دیگران چه می‌گویند و چه فکری می‌کنند. زندگی انسان آن قدر طولانی نیست که بخواد در این زندگی همه افراد را راضی کند. جوانی که درآمدی دارد و اهل تعهد و خانواده است، باید از جایی شروع کند و این روایت زیبا از امام صادق^(ع) را باید اینجا یادآوری کرد که: «من ترک تزویج مخافه الفقر فقد اساء الظن بالله عزوجل، ان... عزوجل يقول: ان یكونوا فقراء یغنهم... من فضله، هرکه از ترس فقر ازدواج نکند، به لطف خداوند بدگمان شده است، چراکه خداوند می‌فرماید: اگر آنان فقیر باشند، خداوند از فضل و کرم خود بی‌نیازشان می‌کند.»(من‌لایحضره الفقیه، ج ۳، ص ۲۵۱).

حسن ظن به خداوند و توکل به او درکنار تلاش و تعهد و حذف تشریفات مضر و دست‌وپا گیر می‌تواند زیبایی و شیرینی را به زندگی بسیاری از جوانان جامعه ما بیاورد. از زشتی‌های جامعه ما آن است که یکی از عوامل باز شدن درهای آسمان و رحمت الهی در جامعه، کم‌رنگ شده است و آن ازدواج است که پیامبر خدا^(ص) فرمودند: «یفتح ابواب السماء بالرحمة فی اربع مواضع: عند نزول المطر، و عند نظر الولدی وجه والوالدین، و عند فتح باب الکعبه، و عند النکاح، درهای رحمت آسمانی در چهار وقت گشوده می‌شود. ۱- موقع بارش باران. ۲- زمانی که فرزند به چهره پدر و مادرش می‌نگرد. ۳- هنگام گشوده شدن در کعبه. ۴- هنگام برپایی مراسم عقد و عروسی» (بحارالانوار، ج ۱۳، ص ۲۲۱). از طرف دیگر اهل خیر در جامعه ما باید بدانند که یکی از بهترین کارهای خیر، کمک کردن به تحقق این اتفاق نیک و مبارک و به هم رساندن دو جوان است که روایت‌های زیادی در این باب وجود دارد. در یکی از زیباترین آن‌ها امام صادق^(ع) می‌فرماید: «من رُؤِج اعزبا کان ممن ینظر... عز و جل الیه یوم القیامه، هرکه مجردی را تزویج و امکان ازدواج او را فراهم کند، از کسانی است که در قیامت، خداوند به آنان نظر لطف می‌کند،»(وسائل‌الشیعه، ج ۲، ص ۴۵). از خداوند بزرگ می‌خواهیم این اتفاق مبارک را در جامعه ما افزون کند و آسان بگرداند و به همه افراد در جهت فراهم کردن زمینه‌های این امر مبارک، توفیق بیش از پیش عنایت کند. ان‌شاءا...

بیرس

و بدن

احکام وضو

در این ستون به پرسش‌های شما درباره حکم مسائل مختلف از نظر شرعی پاسخ خواهیم داد. شما مخاطبان گرامی می‌توانید پرسش‌های خود را به شماره پیامک ۰۷۲۸۹۳۰۰۰ یا ما در میان بگذارید.

● **سؤال:** به کدام آیه قرآن استناد می‌شود که بدون وضو نباید به آیات قرآن دست یزنیم؟

پاسخ اجمالی: خداوند در بخشی از توصیفات خود از کتاب آسمانی قرآن، چنین فرموده است: «لَا تَمْسُهُ إِلَّا الْمَطَهَّرُونَ» و جز با کان نمی‌توانند به آن دست بزنند. از این آیه، دو معنا و دو تفسیر برداشت می‌شود که هر دو صحیح است؛ ۱) فعل «لایمس» که به صورت معنای خبری است، به همان معنای خبری ترجمه و تفسیر کنیم، در این صورت، اشاره به مقام عصمت اهل بیت^(ع) خواهد داشت. البته این آیه، افراد دیگری همچون فرشتگان و کسانی که جان خود را از آلودگی گناهان پاک کرده‌اند را نیز شامل می‌شود که این پاکیزگان به باطن قرآن راه خواهند یافت. ۲. «لایمس» به معنای انشایی باشد؛ یعنی به معنای نهی از مسخ، ترجمه و تفسیر شود. طبق این معنا، دست زدن بدون وضو به آیات قرآن، نهی شده است؛ یعنی فقط کسانی که از آلودگی‌های ظاهری و باطنی پاک هستند، می‌توانند آن را مسخ کنند. این نظر هم مورد تأیید فقه شیعه و مذاهب مالکی، شافعی و ابوحنیفه است.

● **سؤال:** خانمی به ناخن خود، نوعی لاک زده است که از آن پاک نمی‌شود. حال باید وضوی جبیره بگیرد یا تیمم کند؟

آیت... **العظمی خامنه‌ای:** در فرض سؤال، باید وضوی جبیره بگیرد.

آیت... **العظمی صافی گلپایگانی:** اگر در جای وضو یا غسل، چیزی چسبیده است که برداشتن آن ممکن نیست یا به قدری مشقت دارد که نمی‌شود تحمل کرد، باید به دستور جبیره عمل کند و احتیاطاً تیمم کند.

آیت... **العظمی سیستانی:** نماز با لاک ناخن، باطل است. وضو و غسل نیز باطل است، البته انجام کاری که باعث شود انسان نتواند وضو بگیرد یا غسل کند، جایز نیست، بنابراین لازم است لاک را رائل کند و وضو بگیرد. در صورت تنگی وقت باید تیمم کند، ولی فعل حرامی مرتکب شده است؛ زیرا انسان نمی‌تواند کاری کند که موجب اخلال در ادای فعل واجب باشد.

آیت... **العظمی مکارم شیرازی:** وضوی جبیره‌ای بگیرد.

آیت... **هادوی تهرانی:** وضوی متعارف جبیره‌ای در این فرض کافی است؛ هرچند احتیاط، جمع بین وضو و تیمم است.

● **سؤال:** به منظور هدر نرفتن آب، آیا رواست که در حین وضو، چندین بار شیر آب را باز و بسته کنیم؟ از یک عالم اسلامی شنیدم که امام خمینی^(ره) برای وضو چنین می‌کرد؛ چراکه نمی‌خواست آب اسراف شود.

آیت... **العظمی خامنه‌ای:** اشکال ندارد و به‌طور کلی باز و بسته کردن شیر آب، قبل از تکمیل شستن دست چپ، اشکال ندارد ولی پس از آنکه وضو کامل شد و از شستن دست چپ فارغ شد، اگر دست را به چیز مرطوب (مثل شیر آب) بگذارد و آب خارج وضو یا آب وضو مخلوط شود، مسح سر و پا با آب خارج وضو یا با آب مختلط، صحیح نیست.

آیت... **العظمی مکارم شیرازی:** اشکالی ندارد.

آیت... **العظمی صافی گلپایگانی:** جلوگیری از اسراف و صرفه جویی در مصرف آب به همین مقدار هم مطلوب است و در وضو هم مانعی ندارد که چند مرتبه شیر را باز و بسته کنید. بلی، پس از شستن کامل دست چپ، انگشتان را به آب خارج مخلوط نکنید که مسح با آن صحیح نیست.

آیت... **هادوی تهرانی:** ۱. اسراف حرام است. ۲. آب فراوان ریختن بر روی اعضای وضو که شسته می‌شود، مستحب است. ۳. بستن شیر آب در بین افعال وضو جایز، بلکه برای جلوگیری از اسراف، واجب است. ۴. در هنگام وضو و شستن وضوی کامل دست چپ، نباید آب خارجی به دست برسد که مسح یا یا سر با رطوبت خارجی انجام شود. بنابراین، اگر شیر آب مرطوب است و رطوبت آن بر رطوبت دست غلبه دارد و اگر واجب است بعد از آخرین باری که آب روی دست چپ می‌ریزد و قبل از شستن وضوی کامل آن، شیر را ببندد، باید در هنگام مسح سر یا پا، قسمتی از دست که با شیر تماس داشته است، برای مسح به‌کار نرود تا

شهر
اخبار
SHAHARNEWS.IR
شماره ۳۳
تیرماه ۱۳۹۲
شماره ۳۳۵۱

۱۴

گام به گام به قرآن کریم نزدیک تر شویم

قرآن؛ چراغ روشن و رهنما در تاریکی دنیا

مردم که مابین مشرق و مغرب هستند، بمیرند و هیچ موجودی بر روی زمین زنده نماند و من تنها باشم، هرگز از تنهایی وحشت نمی‌کنم». برای اینکه بدانیم چگونه باید از قرآن، این پناه عظیم، استفاده کنیم و از آن در زندگی روزمره مان کمک بگیریم، در ادامه با ما همراه باشید تا با کمک گفته‌های ائمه اطهار^(ع) این موضوع مهم را بررسی کنیم.

حمیده ذاکری^۱ همه ما به حکم آدمیزاد بودنمان با چیزی یا فردی انس پیدا می‌کنیم و می‌خواهیم با آن به آرامش برسیم. چه خوب است آن چیزی که با آن مانوس می‌شویم، نه تنها ما را آرام جان باشد که رهنمود و روشن‌کننده هم باشد. بهترین انیس و مونس یک مؤمن، کلام خداست. امام سجاد^(ع) فرموده‌اند: «وقتی قرآن با من باشد، اگر همه

قرآن، روشن‌ترین چراغ

همه ما می‌دانیم آنچه در دین به عنوان نسخه درمانی برای همه مشکلات بشری ارائه شده است در دل قرآن کریم وجود دارد. بر این اساس رسول خدا^(ص) درمان همه مشکلات را در قرآن می‌دانند و می‌فرمایند: «هرگاه کارها چون شب ظلمانی برایتان مشتبه و تاریک شد، به قرآن پناه ببرید، چون آن شفيعی است که شفاعتش بپذیرفته است و شاهی است که تصدیق شده است. هرکه او را رهبر خویش گرداند، وی را به بهشت رهنمون می‌سازد و هرکه به آن پشت پا زند، به جهنم سوش می‌دهد. قرآن روشن‌ترین راهنما به سوی بهترین راه‌هاست». و در جایی دیگر می‌فرمایند: «راست‌ترین سخن، رساترین پند و زیباترین حکایت، کتاب خدا (قرآن)

درست و زیبا بخوان!

در قرآن کریم آمده است: «و قرآن را با دقت و تأمل بخوان» (مزمّل، آیه ۴). ترتیل در قرآن، به معنی خارج کردن کلمه از دهان به سادگی و سهولت و به شیوه درست است که از آداب قرائت است. به جز درست خواندن، درباره زیبا خواندن قرآن نیز توصیه‌های فراوانی وجود دارد. ائمه اطهار^(ع) نیز چنین بودند و قرآن را با صوت زیبا می‌خواندند. نوفلی گوید: «در نزد حضرت امام هادی^(ع) از صدا و آهنگ خوش گفت و گو کردم. فرمود: امام سجاد^(ع) قرآن تلاوت می‌کرد و گاهی مردم از صدای زیبایی او بی‌هوش می‌شدند و اگر امام اندکی از صدای زیبای خود را ظاهر کند، مردم طاقت شنیدن آن صوت زیبا را ندارند. گفتیم: آیا پیامبر یا مردم نماز نمی‌خواند و صدای خود را به تلاوت قرآن بلند نمی‌ساخت؟ فرمود: رسول خدا^(ص) به اندازه طاقت مردم می‌که پشت سر او بودند، صدای خود را آشکار می‌ساخت».

مراحل انس با قرآن

برای رسیدن به آن مرتبه از انس که مدنظر ائمه اطهار^(ع) بوده است، لازم است مراحل را طی کنیم تا کم‌کم قرآن و آیات نورانی‌اش در تمام لحظات زندگی ما جاری شود. در ادامه، این مراحل را با رهنمودهایی که از طرف ائمه^(ع) به ما رسیده است، مرور می‌کنیم.

تدبر و تفکر در آیات

از مراحل بالاتر انس با قرآن، تدبر و تفکر در آیات آن است که قرآن، آن را جزو وظایف ما به‌شمار آورده است. در تلاوت آیات قرآن هرگز نباید بدون تدبر و تأمل رد شد. امام علی^(ع) فرموده‌اند: «اگاه باشید در قرآن خواندنی که تدبر در آن نباشد، خیری نیست» (اصول کافی، ج یک، ص ۳۶).

به آنچه می‌دانی، عمل کن!

وقتی قرآن و مفاهیم عالی آن را در ذهن و قلب خود جای بدهیم، سخن و اعمال ما نیز برگرفته از آن می‌شود. این مرتبه، کامل‌ترین مرتبه انس با کلام خداست که در آیات و روایات، بیشترین تأکید بر آن شده است. امام صادق^(ع) فرموده‌اند: «بر شما باد انس با قرآن! پس هنگام تلاوت، هراه‌ای را یافتید که کسانی پیش از شما با عمل به آن نجات یافته‌اند، شما هم به آن عمل کنید و هراه‌ای را مشاهده کردید که بیانگر عوامل هلاکت و نابودی پیشینیان است، شما هم از آن عوامل پرهیز کنید».

در ذهن خود حفظ کنیم

برای حفظ قرآن کریم، اصول و روش‌های زیادی وجود دارد. خوب است این امر را با همراهی چند نفر دیگر و به صورت کلاس و درس انجام بدهید. امام صادق^(ع) فرمودند: «هرکه قرآن را حفظ و ازبر کند و عامل به دستورهای آن باشد (در آخرت) با فرشتگان نیکوکار و ارجمندی که واسطه میان بیانگر عوامل هلاکت و نابودی پیشینیان است، شما هم از آن عوامل پرهیز کنید».

همراه خود قرآن داشته باشیم

اولین مرحله انس با قرآن، نگهداری آن در دسترس است. در خانه، محل کار یا حتی اتومبیل خود، قرآن کوچکی را همراه داشته باشید. نسخه‌های الکترونیکی بر روی تلفن همراه هم خوب است، اما حضور فیزیکی قرآن آثار دیگری دارد. امام صادق^(ع) فرمودند: «من خوش دارم قرآنی در خانه‌ام داشته باشم و خداوند، شیاطین را به واسطه آن از خانه دفع کند» (کافی، ج ۲، ص ۶۱۳).

به خطوط قرآن نگاه کن

یکی دیگر از مراحل انس با کتاب خدا، دیدن است؛ همچنان که انس با قرآن مراتبی دارد و کمترین مرحله انس با آن، نگاه کردن روزانه به کتاب خداست که همین نگاه کردن بدون خواندن، جزو عبادات مستحب محسوب می‌شود و ثواب دارد. پیامبر^(ص) فرموده‌اند: «نگاه کردن به خطوط قرآن بدون خواندن آن، عبادت است.» (اختیار معرفة الرجال، ج ۲، ص ۶۱۶).